

Resolució de 10 de gener de 2017, de finalització de la Reclamació 398/2016 per satisfacció extemporània

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament de Territori i Sostenibilitat.

Informació reclamada: Accés de l'interessat a l'expedient sancionador incoat en contra seu.

Resum: L'Administració dóna accés a la persona reclamant a la informació sol·licitada mentre es tramita la reclamació, de manera que la reclamació perd el seu objecte i procedeix finalitzar el procediment sense que hagi de tenir lloc la mediació sol·licitada i sense que calgui fer cap pronunciament sobre el fons de l'assumpte.

Paraules clau: Generalitat. Urbanisme. Persona interessada. Infraccions i sancions administratives. Satisfacció extemporània.

Ponent: Oriol Mir Puigpelat.

Antecedents

1. El 15 de novembre de 2016 té entrada a la GAIP la Reclamació 398/2016, presentada contra la manca d'atorgament d'accés a un expedient sancionador incoat contra la pròpia persona reclamant per part del Departament de Territori i Sostenibilitat.
2. A la reclamació, la persona reclamant manifesta que ha sol·licitat en diverses ocasions, per via telefònica, telemàtica i mitjançant instància presentada en registre, l'accés a un expedient sancionador incoat en contra seu per l'esmentat Departament per la comissió d'una infracció molt greu en matèria urbanística. Segons la persona reclamant, aquestes sol·licituds no han estat ateses i el Departament ha resolt el procediment sancionador mitjançant la imposició d'una multa de 38.598,61 euros (a través de Resolució del director general d'Ordenació del Territori i Urbanisme de 14 d'octubre de 2016, que aporta) sense que hagi pogut accedir a l'expedient.

Per aquest motiu, sol·licita a la GAIP:

“El procediment de mediació davant la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya i que es retorni el procés al moment processal de la primera sol·licitud del dret d'accés i de conformitat amb el dret d'accés a l'expedient [de la] Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern [LTAIPBG] i l'article 145.2 del Decret 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat [urbanística], se li atorgui dia i hora per obtenir còpia de tot l'expedient, i un termini d'audiència per a formular les

al·legacions, presentar els documents i les justificacions, i proposar les proves que s'estimin pertinents, ja que el 29 de juliol es va denegar el dret d'accés per part de l'instructor”.

3. El mateix 15 de novembre de 2016 la GAIP confirma la recepció de la reclamació a la persona reclamant. El 22 de novembre de 2016, la GAIP comunica la presentació de la reclamació al Departament de Territori i Sostenibilitat i li demana l'expedient, així com un informe jurídic sobre la reclamació presentada i la designació de la persona que, si escau, participarà en el procediment de mediació en representació del Departament.
4. El 7 de desembre de 2016 la GAIP rep un escrit del cap del Gabinet del conseller de Territori i Sostenibilitat on s'informa que la persona reclamant ha tingut accés efectiu a l'esmentat expedient els dies 28 de novembre i 1 de desembre de 2016, i que se li han lliurat les còpies dels documents que ha sol·licitat.
5. El mateix 7 de desembre de 2016 la GAIP tramet a la persona reclamant aquest escrit i li comunica que, si no manifesta el contrari en el termini de cinc dies, es considerarà satisfeta la seva sol·licitud.
6. El 14 de desembre de 2016, la persona reclamant adreça a la GAIP un escrit en què manifesta el següent:

“En referència a la reclamació 398/2016, haig de fer constar que tot i que el passat 28 de novembre i el passat 1 de desembre vaig poder accedir a consultar l'expedient, 4 mesos després de la primera sol·licitud del 28 de juliol, aquest accés ho ha estat en la fase de recurs d'alçada i no en el procediment en fase d'investigació prèvia al plec de càrrecs, ni en el d'al·legacions, de presentar els documents i de les justificacions i de proposar les proves que s'estimin pertinents, de conformitat amb l'article 145.2 del Decret 64/2014, de 13 de maig, pel que s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística.

Entenc que això afecta a les nostres garanties dins d'un procediment sancionador, ja que encara que ens donen en fase de recurs d'alçada la possibilitat de fer al·legacions, presentar els documents i les justificacions i proposar les proves, no ho és en la fase d'investigació prèvia, perdent la possibilitat d'un nou recurs d'alçada una vegada delimitats els fets”.

7. El 5 de gener de 2017, la persona reclamant adreça un nou escrit a la GAIP en què, a banda de reiterar l'assenyalat a l'escrit del 14 de desembre i efectuar altres consideracions, manifesta que a la compareixença de l'1 de desembre no se li va donar accés a dos documents del 28 de novembre, als quals no ha pogut accedir fins el 4 de gener de 2017, després de diverses trucades i peticions escrites.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP

Com aquesta Comissió ja ha assenyalat en ocasions anteriors amb més deteniment (Resolucions sobre les Reclamacions 17/2015, 19/2015 i 24/2015, entre d'altres), la GAIP és competent per conèixer de les reclamacions que puguin presentar els interessats en procediments oberts quan l'Administració els denegui l'accés a l'expedient. Si les persones que no tenen la condició d'interessades poden demanar l'accés a la informació pública relativa a un procediment en curs i reclamar, en cas que se'ls denegui, davant la GAIP, amb més motiu ho han de poder fer els interessats, que gaudeixen d'un dret d'accés a l'expedient reforçat per les exigències del seu dret a defensa, tal com ha reconegut tradicionalment la normativa de procediment administratiu, a la qual remet la disposició addicional primera, apartat primer, tant de l'LTAIPBG, com de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

2. Satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació

Com es desprèn dels antecedents, l'Administració, en rebre la comunicació de la presentació de la reclamació davant la GAIP, ha donat accés a la persona reclamant a l'expedient sol·licitat i li ha lliurat còpia de tots els documents que ha demanat.

Es pot considerar, per tant, que s'ha donat satisfacció a la sol·licitud d'informació que es troba en l'origen de la reclamació, de manera que aquesta perd el seu objecte i procedeix finalitzar el procediment sense que hagi de tenir lloc la mediació sol·licitada i sense que calgui fer cap pronunciament sobre el fons de l'assumpte.

Aquesta Comissió només és competent per pronunciar-se sobre si els reclamants tenen o no dret d'accés a la informació o expedient sol·licitat, i no pot entrar a valorar ni determinar les conseqüències que la manca d'accés a l'expedient durant la incoació del procediment sancionador puguin tenir sobre la sanció imposada. Aquesta valoració correspon a la pròpia Administració, al resoldre el recurs d'alçada contra la sanció imposada que s'està tramitant en l'actualitat i, eventualment, als tribunals de l'ordre contenciós administratiu, en el cas que es desestimi el recurs d'alçada i s'interposi recurs contenciós administratiu. De fet, la reclamació davant la GAIP ni tan sols suspèn els terminis previstos per a la impugnació de la sanció imposada en via administrativa i judicial. No es poden, per tant, atendre la resta de pretensions de la persona reclamant.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de gener de 2017, resol per unanimitat:

1. Declarar la finalització de la Reclamació 398/2016 per satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació que es troba en el seu origen.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 10 de gener de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.